

Frei Tamás: Modern kori embertelenség

2015 március 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs

értékelve

Mérték

„Az Aszad-rezsim elleni küzdelemnek eddig 210 ezer halálos áldozata van, és 840 ezer súlyos sebesültje. Egymillió ember.”

Ezek a számok már nehezen értelmezhetők. A szíriai polgárháború négyéves „születésnapján” néhány nemzetközi segélyszervezet az áldozatok számát alaposan részletez? felhívást tett közzé, ezzel próbálva megdöbbszteni a világot.

Azt hiszem, sikerült.

Az Aszad-rezsim elleni küzdelemnek eddig 210 ezer halálos áldozata van, és 840 ezer súlyos sebesültje. Egymillió ember. Nehezen átérezhet? dráma, mert ez a „szám” inkább már csak statisztika. Átékelhetetlen, hideg és távoli. A polgárháború el?tt 23 milliós Szíria lakossága mára 18 millióra apadt, mert ötmillióan elmenekültek az országból. Részben róluk szól most Európa legújabb konfrontációs felülete, a menekültügy.

Jönnek a Földközi-tengeren ócska, zsúfolt lélekvesztőkön, jönnek a görög, bolgár és szerb határon, menekülnek a távolból már átékelhetetlen és felfoghatatlan szír káoszból. Miközben másik hatmillió az ország határain belül keres menedéket. Összesen 11 millió szír otthonatlan. Küls? és bels? emigránsok, a toldozott-foldozott szír térkép kiismerhetetlen z?rzavarában elsüllyed? reményvesztett civilek.

A kormányer?k, a lázadók és az Iszlám Állam hármasszögében négy év alatt egy egész magyarországnyi lét fogott el, és lett helyette vér, rom, szenvedés és könny.

Emlékszem, néhány évvel ezel?tt a Golán-fennsík szír oldalán jártam, ahol az Aszad-kormány propagandaminisztériumának kísért?i elszörnyedve mutogatták nekem az izraeliek által 1967-ben szétl?tt épületeket, a golyó szaggatta falakat. Visszatekintve és a mai Damaszkusz fotóit látva, a Golán már-már nevetséges színházi díszletnek t?nik. Az a pár épület ugyanis, melyek falában a múzeumigazgatókra emlékeztet? hivatalnokok golyónyomokat mutogattak, legalább még állt. A hatszáz éves aleppói bazár, generációk remekm?ve viszont mára a földdel lett egyenl?vé.

A nemzetközi segélyszervezetek az „agyrém” kifejezést használják arra a helyzetre, hogy az egymással szemben álló felek, a folyamatosan változó frontvonalak mindegyik oldalán szisztematikusan irtják az orvosokat.

Mert ha nincs életet menteni képes orvos, akkor a kisebb sérülések is rettenetes szenvedést, s?t, esetleg halált okozhatnak.

Aleppóban a háború előtt 2500 orvos dolgozott, ma már gyakorlatilag egy sem.

Próbáljuk csak egyetlen percre elképzelni. Mondjuk azt, hogy milyen lehet víz és villany nélkül élni. A mi életünkben, ha csak pár órát nem jön kristálytiszt víz a csapból, vagy picit lehi télen a lakás, esetleg elmegy a villany, és gyertyával kell „kínlódni” két órán keresztül, már akkor úgy érezzük, hogy összeomlik körülöttünk a normális világ. Vajon hogyan lehet Aleppóban állandóan és évek óta így élni, egy olyan városban, melynek a negyven százalékát földig rombolták, és a 97 százalékában már egyáltalán nincs villany. Ahol az emberek télen a mozaikdíszítés? bútorait tüzelik el, hogy ne fagyjanak meg. És ahol, a megbízhatónak tekintett adatok szerint, a kormányerők biztonsági szolgálatai csak tavaly harmincezer embert hurcoltak el kínvallatásra. Közülük ezren belehaltak a hűvös betonpincékben velük művelt szörnyeségekbe. Tízezren pedig utána, a sérüléseikbe.

El tudjuk mi ezt képzelni? Meg lehet ezt érteni 2015-ben? Hogy miképp is jut ide a világ? Legközelebb már kicsit közelebb hozzánk, Kelet-Ukrajnában. A legújabb donecki városképeket is érdemes megnézni...

Frei Tamás - metropol.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló